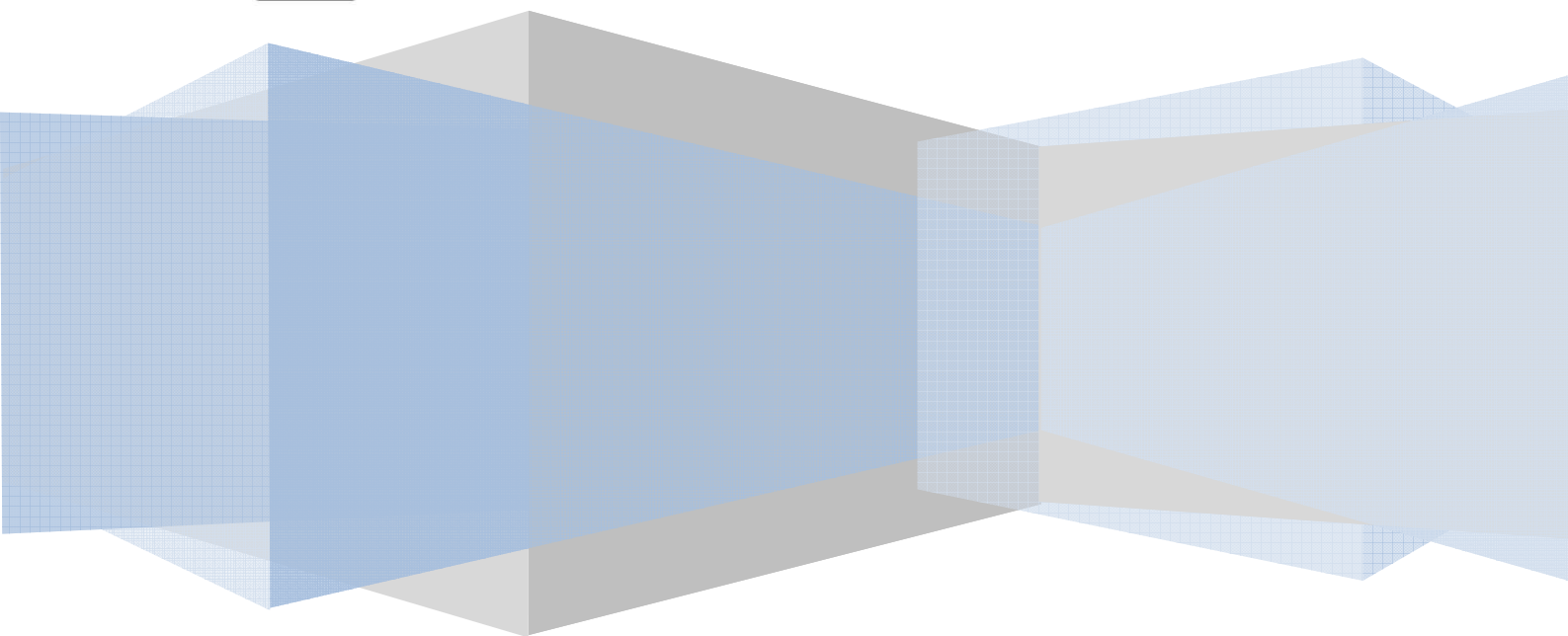

Miejsce Polski w Unii ropejskiej

**Symulacja obrad Sejmu, w ramach zajęć „Integracja Europejska”
nych przez Prof. Dr hab. Konstantego Adama Wojtaszczyka**

Spis treści:

WYSTĄPIENIE PRZEWODNICZĄCEGO KLUBU PO. AUTOR RAFAŁ SUROWY	2
POLSKA A WSPÓLNA POLITYKA WSCHODNIA UE. AUTOR: MICHAŁ DĄBROWSKI	3
PRZESTRZEGANIE PRAW CZŁOWIEKA I REFORMA SYSTEMU SĄDOWEGO.....	3
WSPÓŁPRACA GOSPODARCZA.....	4
BIBLIORGRAFIA:	6
POLSKA A WSPÓLNA POLITYKA WSCHODNIA UE: AUTOR: PAWEŁ PIJANOWSKI	7
BIBLIOGRAFIA:	9
POLSKA A WSPÓLNA POLITYKA ENERGETYCZNA UE. AUTOR: AGATA ZAKLIKA.....	10
BIBLIOGRAFIA:	11
POLSKA A WSPÓLNA POLITYKA ENERGETYCZNA UE. AUTOR: SZYMON SIESICKI	13
BIBLIOGRAFIA:	15
POLSKA A WSPÓLNA POLITYKA ROLNA UE. AUTOR: ŁUKASZ JEDYNAK.....	16
DOPŁATY DLA ROLNIKÓW	16
LIMITY PRODUKCYJNE	17
POLSKA A WSPÓLNA POLITYKA ROLNA UE. AUTOR: MICHAŁ JANKOWSKI	19
BIBLIOGRAFIA:	20
ROZMOWA Z EURODEPUTOWANYM PO RAFAŁEM TRZASKOWSKIM.....	21
POLITYCY ZAPROSZENI I REPREZENTUJĄCY KLUB PO.....	27
POLITYCY:	27
EKSPERCI ZAPROSZENI PRZEZ KLUB PO.....	27
EKSPERCI:	27
MEDIA I DZIENNIKARZE ZAPROSZENI NA DEBATĘ PRZEZ KLUB PO.	28
TELEWIZJA:.....	28
RADIOSTACJE:	28
PRASA:	28
INFORMACJE O KLUBIE PO	28
KONTAKT	28
SKŁAD KLUBU PO	28

Wystąpienie Przewodniczącego Klubu PO.

Szanowni Państwo,

Platforma Obywatelska zrodziła się z protestu przeciwko złej polityce. Dobra polityka pozostaje w służbie człowieka, nie zaś jakiegokolwiek doktryny lub interesu. Polityka łączy się z moralnością tylko tam, gdzie pielęgnowane są cnoty obywatelskie. Gdzie patriotyzm stawiany jest ponad walkę o partyjne interesy. Gdzie autorytet państwa wymusza bezwzględne przestrzeganie prawa, także przez rządzących. Gdzie roztropność nakazuje powściągać grupowe spory. Zaś honor ceniony jest bardziej niż spryt. Platforma Obywatelska chce przywrócić blask tradycyjnym ideałom republikańskim. Ideałowi Państwa, jako dobra wspólnego i skutecznego strażnika sprawiedliwości oraz bezpieczeństwa. Ideałowi obywatela – jako osoby wolnej i odpowiedzialnej za los swój i swojej rodziny.

Platforma Obywatelska zrodziła się z naszych wspólnych marzeń o zjednoczonej Europie. Obecność Polski w Unii Europejskiej traktujemy, jako postulat wynikający z dogłębnego zrozumienia polskiego interesu narodowego we współczesnym świecie i racji stanu naszego Państwa. Obecność ta otwiera przed nami nowe możliwości unowocześnienia Państwa, poprawy jakości życia ludzi, a także pogłębienia narodowej tożsamości i współdecydowania i czynnego udziału w kształtowaniu historii Europy.

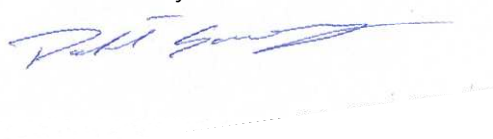
W debacie na temat przyszłości Europy, Polska powinna stać się liderem w kreowaniu nowych pomysłów i inicjatyw służących dalszemu pogłębianiu integracji europejskiej. Przykładem takiej aktywności jest zgłoszona przez Platformę Obywatelską propozycja rozszerzenia traktatowej klauzuli solidarności europejskiej na bezpieczeństwo energetyczne, która znalazła szerokie wsparcie w Europie.

Chcemy, by Unia Europejska przejęła większą odpowiedzialność za bezpieczeństwo Europy i świata. Jeżeli chcemy, by głos UE liczył się w świecie, Europejczycy muszą się starać mówić jednym głosem. Duże znaczenie przywiązujemy do roli Parlamentu Europejskiego oraz jego konsekwentnej i solidarnej polityki zbliżania UE z jej wschodnimi sąsiadami.

Silna pozycja polskiej wsi, jej kultury, obyczajów, a nierzadko jej osiągnięcia gospodarcze pozwalały nam przetrwać w trudnych czasach. Dziś najważniejszym wyzwaniem, przed jakim stoimy, jest wzmocnienie naszego rolnictwa. Idzie o to, by stało się ono prawdziwym atutem Polski w Unii Europejskiej. Przyszłość obszarów wiejskich, a tym samym polskich rolników, zależy nie tylko od ich ofiarnej pracy. W znacznym stopniu zależy również od tego, w jaki sposób państwo otworzy nowe możliwości dla rozwoju wsi. Od nas zależy, czy właściwie wykorzystamy środki pochodzące z UE, a także czy nie zmarnotrawimy możliwości tkwiących w polskim sektorze rolnym

Przewodniczący Klubu PO

Rafał Surowy

Polska a wspólna polityka wschodnia UE

W TYM STOSUNKÓW Z BIAŁORUSIĄ.

Autor: Michał Dąbrowski

Stanowisko Platformy Obywatelskiej w sprawie wspólnej polityki wschodniej UE w kontekście Białorusi tożsamy jest z opracowanymi w znacznej mierze przez rząd polski założeniami Partnerstwa Wschodniego. Jest to pierwsza polska, autorska inicjatywa wprowadzona do systemu stosunków zewnętrznych Unii Europejskiej, skierowana do Armenii, Azerbejdżanu, Białorusi, Gruzji, Mołdawii oraz Ukrainy, która została zatwierdzona przez Radę Europejską 19-20 marca 2009 roku.

Zdaniem PO jednym z istotnych elementów Partnerstwa jest prowadzenie umiejętnej polityki względem Białorusi. Jest to kraj, który od 1994 roku rządzony jest żelazną ręką przez Aleksandra Łukaszenkę, którego uważa się za ostatniego dyktatora we współczesnej Europie.

Od pewnego czasu docierają z Białorusi jednak sprzeczne sygnały – z jednej strony władze wykonują gesty wobec państw zachodnich i prezentują postawę nastawioną na powolne otwieranie się na świat i demokratyzację, z drugiej zaś strony nadal trwa terror względem opozycji i namginnie łamane są prawa człowieka. Obserwowana od niedawna intensyfikacja kontaktów między oficjalną Białorusią a Unią Europejską nasila pytania o miejsce tego kraju w Europie, o możliwy zasadniczy wybór pomiędzy rosyjskim a europejskim kręgiem kulturowym, systemem wartości i po-

czuciem przynależności. Dlatego też politykę wobec Białorusi należy prowadzić bardzo umiejętnie, z nastawieniem na stopniowe i oddalone w czasie efekty.

Partnerstwo Wschodnie realizuje jeden z kluczowych celów polskiej polityki zagranicznej, czyli zbliżenie i integrację państw Europy Wschodniej z Unią Europejską. Z 6 krajów uczestniczących w Partnerstwie Wschodnim Białoruś z całą pewnością jest krajem najbardziej oddalonym od standardów europejskich i współpraca z administracją białoruską jest najbardziej ograniczona. Można jednak określić szereg spraw i zadań, których rozwiązanie przybliży Białoruś do integracji z Unią Europejską.

Platforma Obywatelska uważa, że w stosunku do Białorusi należy prowadzić równolegle szereg działań w różnych obszarach. Trzeba także przyjąć, że wsparcie i współpraca z władzami Białorusi odbywać się będzie równolegle z reformowaniem się tego kraju. Dwa główne obszary działania na dzień dzisiejszy to demokratyzacja ustroju i podejmowanie współpracy gospodarczej.

Przestrzeganie praw człowieka i reforma systemu sądowego

Niezbędnym warunkiem demokratyzacji jest zapewnienie prawa obywateli Białorusi do niezależnego i bezstronnego sądownictwa. Reforma systemu prawnego i sądowniczego ma na celu zapewnienie równych praw i ochronę praw wszystkich obywateli, a także budowę społeczeństwa obywatelskiego. Zdaniem Platformy Obywatelskiej potrzebne do tego jest wspieranie procesu stopniowej demokratyzacji ustroju politycznego Białorusi, w tym wspieranie:

- prawa obywateli Białorusi do demokratycznych wyborów – zgłaszania niezależnych kandydatów, udział w wyborach (w komisjach wyborczych i podczas liczenia głosów) niezależnych obserwatorów, a także białoruskich organizacji pozarządowych, rezygnacja z przedterminowego głosowania
- prawa obywateli Białorusi do niezależnych informacji, a także swobodnego wypowiedzenia się, dopuszczenie dziennikarzy do rzetelnej pracy i przekazywania obiektywnych informacji,
- poszanowanie praw organizacji pozarządowych, jako istotnego elementu zdrowej demokracji
- uwolnienie wszystkich więźniów politycznych - członków partii opozycji demokratycznej, członkowie organizacji pozarządowych i zwykłych obywateli, aresztowanych w pokojowych demonstracjach lub spotkaniach;
- zaprzestania samowolnych aresztowań i zatrzymań, i złego traktowania członków opozycji
- poszanowania praw i wolności obywateli Białorusi, którzy należą do mniejszości narodowych;
- przestrzegania praw pracowników – w tym ich prawa do zrzeszania się z niezależnych związków zawodowych, a związkom zawodowym dania realnych praw do występowania w obronie i w imieniu ludzi

W ostatnim czasie władze Białorusi wykonały szereg działań, które należy uznać za idące w dobrym kierunku, w tym m.in.:

- ograniczono liczbę urzędników w komisjach wyborczych na rzecz przedstawicieli partii politycznych,
- uproszczono wyłanianie kandydatów w wyborach oraz wprowadzono możliwość zbierania przez nich pieniędzy na kampanię wyborczą.

Dzięki temu być może zaplanowane na wiosnę 2010 r. lokalne wybory odbędą się już według nowych zasad.

Prezydent Aleksander Łukaszenka zapowiedział również rozpoczęcie debaty na temat kary śmierci. Białoruś jest ostatnim krajem w Europie, gdzie wciąż wykonuje się karę śmierci. Debatę o karze śmierci wymusiła na Białorusi właśnie Unia Europejska.

Współpraca gospodarcza

Unia Europejska do rynek 480 milionów konsumentów. Zacieśnianie współpracy gospodarczej Białorusi z UE to jeden z najbardziej istotnych elementów działań zmierzających do zbliżenia i integracji tego kraju z Europą Zachodnią. Wsparcie UE powinno być przeznaczane m.in. na rządowe programy służące liberalizacji gospodarki i rynku pracy. Pozwoliłoby to na stworzenie nowych miejsc pracy i zapewnienia lepszych perspektyw dla młodego pokolenia i uczyniło Białoruś bardziej atrakcyjną dla zagranicznych inwestorów. Niezbędne jest stopniowe ale systematyczne przekonywanie władz białoruskich do podejmowania następujących działań:

- wspieranie rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw oraz przygotowanie białoruskich przedsiębiorstw do działalności na rynku europejskim.
- przeprowadzenie prawdziwej prywatyzacji (teraz prywatni inwestorzy mogą mieć tylko 25 proc. akcji firmy)
- ograniczenia liczby podatków płaconych przez firmy i liberalizacja polityki cenowej,
- udział w ogólnoeuropejskiej współpracy w dziedzinie ochrony środowiska, zdrowia, bezpieczeństwa żywności, warunków pracy - uczestnictwo w europejskich programach i agencjach.

Platforma Obywatelska stoi na stanowisku, że Unia Europejska może i powinna wpływać na te procesy poprzez:

- stopniowy rozwój współpracy gospodarczej z Białorusią, w tym zwiększenie współpracy transgranicznej, która pozwoli na większą współpracę gospodarczą Białorusi z UE
- ułatwienie obywatelom Białorusi podróżowania do UE
- dzielenie się wiedzą i know-how w zakresie np. gospodarki i handlu, nowoczesnej administracji, rządów prawa, informacji, edukacji, turystyki, kultury, badań naukowych, energii, zdrowia, spraw socjalnych, środowiska, transportu, komunikacji itd.
- kontynuowane wsparcia dla działań związanych z ograniczaniem skutków katastrofy w Czarnobylu

Białoruś, do tej pory, otrzymywała wsparcie finansowe w zdecydowanie mniejszym wymiarze niż kraje sąsiednie, jednak sytuacja ta ulega powoli zmianie równoległe z działaniami władz tego kraju (póki co bardzo drobnymi) zmierzającymi w kierunku demokratyzacji. W związku z tym w ciągu najbliższych 16 lat Białoruś dostanie m.in. 200 mln dol. kredytu z Banku Światowego, z których połowa zostanie wydana na rządowe programy służące liberalizacji gospodarki i rynku pracy, a reszta na socjalne programy dla najbiedniejszych. Uważamy, że tego typu polityka wspierania rozwoju kraju i wymagania zmian konkretnych działań najskuteczniej prowadzi do demokratyzacji i wprowadzania reguł wolnorynkowych na Białorusi.

Platforma Obywatelska stoi na stanowisku, że tylko umiejętna polityka wobec naszego wschodniego sąsiada, z nastawieniem na stopniowe i oddalone w czasie efekty, ma szanse na sukces. Polska jako państwo graniczne UE, i jako jedyne z UE sąsiadujące

z Białorusią powinna wziąć na siebie rolę lidera współpracy z tym krajem. Zdajemy sobie sprawę z tego, że uczestnictwo Białorusi w Partnerstwie Wschodnim będzie uzależnione od ogólnego rozwoju stosunków pomiędzy Unią a Białorusią i że kraj ten jest najmniej zaawansowany w działaniach Partnerstwa, jednak mamy nadzieję, że sytuacja się będzie zmieniać, a Białoruś będzie się zbliżać do poziomu zaangażowania pozostałych państw uczestniczących w tym projekcie. W czasie strefy współpracy UE z Białorusią będą poszerzane i pogłębiane o następujące obszary tematyczne:

1. Polityka i bezpieczeństwo - demokracja, wspólne wartości, rządy prawa, a także współpraca w polityce zagranicznej i bezpieczeństwa, służba cywilna, administracja samorządowa;
2. Granice i ruch osobowy - migracje, uelastycznienie reżimu wizowego, infrastruktura graniczna;
3. Gospodarka - wdrażanie reform gospodarczych przewidzianych w Planach Działania; integracja ekonomiczna wschodnich sąsiadów, usuwanie barier handlowych pomiędzy nimi i UE; rozwój sieci transportowych i teleinformatycznych; energia; współpraca pomiędzy niezależnymi regulatorami; turystyka;
4. Ochrona Środowiska - przeciwdziałanie zmianom klimatycznym, technologie przyjazne dla środowiska, rozwijanie ekologicznej świadomości w społeczeństwie;
5. Sprawy społeczne - współpraca transgraniczna, kontakty międzyludzkie, rozwój współpracy między organizacjami pozarządowymi, programy edukacyjne, wspólne badania naukowe.

Platforma Obywatelska uznaje uruchomienie inicjatywy Partnerstwa Wschodniego przez szczyt w Pradze 7 maja 2009 roku za doniosły sukces Unii Europejskiej oraz wszystkich partnerów wschodnich.

Bibliografia:

1. Council Of The European Union "Council Conclusions On Belarus", 2897th External Relations Council Meeting, Luxembourg, 13 October 2008
2. Non-Paper „What the European Union could bring to Belarus”
3. Platforma Obywatelska - Podstawy programu politycznego Platformy Obywatelskiej RP, Warszawa 2007
4. Rada Unii Europejskiej, Wspólna deklaracja przyjęta podczas szczytu partnerstwa wschodniego w Pradze, Praga, 7 maja 2009 r.
5. Partnerstwo wschodnie – UE otwiera nowy, ambitny rozdział w stosunkach z sąsiadami ze Wschodu, Bruksela 3 grudnia 2008
6. „Silni dla Ludzi” Dokument wyborczy EPL 2009 r., (przyjęty przez Kongresie EPL w Warszawie 29-30 kwietnia 2009 r., Wersja oryginalna w języku angielskim. Tłumaczenie ma wyłącznie charakter informacyjny.)
7. Priorytety Frakcji Europejskiej Partii Ludowej (Chrześcijańscy Demokraci) i Europejskich Demokratów na okres kadencji 2004-2009
8. Dziesięć priorytetów Grupy EPL na lata 2009-2014 "Obywatele w sercu Europy"
9. Partnerstwo Wschodnie – opracowania na stronie internetowej MSZ

Polska a wspólna polityka wschodnia UE

Autor: Paweł Pijanowski

Zgodnie z podstawami programu politycznego Platformy Obywatelskiej, chcemy, by Unia Europejska uzyskała zdolność koordynowania zadań polityki zagranicznej oraz ich realizacji. Uważamy, że jedynie wspólna polityka względem krajów sąsiadujących z Unią na wschodzie może umożliwić wprowadzenie tej idei w życie. Kluczowe z tego punktu widzenia pozostają dla PO relacje z Ukrainą i Białorusią, które chcemy kształtować na forum unijnym poprzez:

Stale, regularne poruszanie kwestii współpracy wschodnioeuropejskiej na łamach Unii Europejskiej, przez co rozumiemy zwiększenie znaczenia i efektywności współpracy wielostronnej, realizowanej w ramach Trójkąta Weimarskiego, Grupy Wyszehradzkiej, koalicji ad hoc, wypracowywanie jednolitego stanowiska krajów UE względem Ukrainy i Białorusi, zwiększenie znaczenia Polski w ramach ww. struktur.

Zacieśnianie współpracy z Ukrainą i Białorusią w ramach Europejskiej Polityki Sąsiedztwa, rozwój powyższej współpracy w ujęciu dwu- i wielostronnym, ciągły dialog partnerski, zmierzający do monitorowania i realizacji założonych Planów Działania, rozszerzanie tzw. głębokiej strefy wolnego handlu.

Intensyfikacja działań w oparciu o koncepcję Partnerstwa Wschodniego na płaszczyźnie dwu- i wielostronnej, która

ukierunkowana jest głównie na: podniesienie poziomu zaangażowania UE na obszarze Wspólnoty Niepodległych Państw, daleko idącej integracji ekonomicznej z UE, ułatwieniach wizowych dla państw partnerskich UE, wzroście zaangażowania finansowego UE w tym obszarze.

Promowanie europejskiego systemu wartości, wspieranie przemian wewnętrznych na Ukrainie, wspieranie działań opozycyjnych na Białorusi i stopniowa demokratyzacja tamtejszego ustroju, pomoc w modernizacji gospodarczej obu krajów sąsiednich. W przypadku Ukrainy dalsze promowanie „uprzywilejowanych stosunków” Ukrainy z UE, polegających na stopniowej integracji ekonomicznej i zbliżaniu ustawodawstwa ukraińskiego do ustawodawstwa unijnego, zacieśnienie współpracy politycznej, energetycznej, transgranicznej, naukowej i technicznej, która w procesie długofalowym ma prowadzić do pełnego członkostwa Ukrainy w Unii Europejskiej.

Wspieranie współpracy pomiędzy UE i krajami Europy Wschodniej, opierającej się na kooperacji w zakresie edukacji, wymian studenckich, ujednolicania systemu przyznawania tytułów magisterskich i doktorskich. Takie działania przyczynią się do systematycznego polepszania wizerunku Unii Europejskiej w krajach byłej Wspólnoty Niepodległych Państw i promowaniu w nich idei demokratycznych i liberalnych.

Popieramy działania, które prowadzą do modernizacji, a w efekcie do demokratyzacji ustrojów na Ukrainie i Białorusi. Będziemy zabiegać o poparcie tych dążeń na ogólnoeuropejskim forum politycznym. Będziemy ustawicznie obserwować procesy demokratyczne u naszych sąsiadów, aby móc im dostarczyć niezbędnej wiedzy i narzędzi do udanej transformacji ustrojowej.

Proponujemy ujednoczenie stanowisk Trójkąta Weimarskiego i Grupy Wyszehradzkiej względem wschodnich sąsiadów Polski i Unii Europejskiej. Uważamy, że jedynie spójna, jednogłówna polityka może doprowadzić do oczekiwanych efektów i zmian wewnętrznych na Ukrainie i Białorusi, a także wzmocnić wizerunek UE jako struktury jednolitej, konsekwentnie realizującej swoje cele.

Uważamy, że aktywność polityczna UE w obszarze byłych krajów Wspólnoty Niepodległych Państw, wzmacnianie w nich form demokratycznych, przyczyni się do wzrostu bezpieczeństwa w całym rejonie, stabilizacji wewnętrznej krajów partnerskich EPS, a także ich rozwoju gospodarczego i wzmocnienia unijnych rynków zbytu. Przez aktywność polityczną rozumiemy również regularne kontakty na stopniu ministerialnym i rządowym, pomoc w ramach transferu demokratycznego know-how, wspomaganie sfery naukowej, uświadamianie społeczeństwa o potrzebie reform.

Popieramy ciągle wzmacnianie współpracy, bazującej na koncepcjach EPS poszerzonej o koncepcję Partnerstwa Wschodniego. Zamierzamy stale monitorować procesy przemian na Ukrainie i Białorusi. Polskie doświadczenia sprzed roku 1989 – zbliżone do ukraińskiej i białoruskiej sytuacji obecnej – dają nam możliwość doradzania i wskazywania krajom partnerskim optymalnego kierunku rozwoju wewnętrznego. Uważamy, że rola Polski w tym zakresie jest kluczowa.

Mając na uwadze powyższe, uważamy, że stałe zacieśnianie współpracy z Ukrainą i Białorusią jest najważniejszym kierunkiem polskiej i unijnej polityki zagranicznej na wschodzie. Już teraz zauważamy skutek naszych wysiłków, a mianowicie

wzrost świadomości zachodnich krajów UE na temat potrzeb prowadzenia aktywnej polityki względem wschodnich sąsiadów. Partnerstwo Wschodnie okazało się miłym krokiem w powyższych relacjach i zamierzamy konsekwentnie realizować wszystkie cele zawarte w tej koncepcji. Wierzymy, że w efekcie końcowym przyczyni się to do stabilizacji sytuacji na obszarze WNP, stopniowego ugruntowywania się ustrojów demokratycznych, a w ujęciu długofalowym do członkostwa rzeczonych krajów w strukturach unijnych.

Założenia względem polityki wschodniej Unii Europejskiej względem Ukrainy:

1. Realizacja założeń „wzmocnionego porozumienia”, stopniowe zwiększanie konkurencyjności gospodarki ukraińskiej względem rynku europejskiego, realizowane poprzez ustanowienie głębokiej strefy wolnego handlu. Stopniowe poszerzanie wymiany towarowej również o sferę usług.
2. Sfinalizowanie porozumienia UE-Ukraina ws. przewozów lotniczych. Dążenie do ustanowienia wspólnej przestrzeni lotniczej i dopuszczenia ukraińskich linii lotniczych na rynek europejski.
3. Umacnianie współpracy instytucjonalnej pomiędzy ukraińską Krajową Trójstronną Radą Społeczno-Gospodarczą i UE (reprezentowaną na tym forum przez Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny). Zacieśnianie relacji pomiędzy ukraińskim społeczeństwem obywatelskim, rządem ukraińskim a UE.
4. Uwiarygodnienie perspektywy ruchu bezwizowego pomiędzy Ukrainą i UE poprzez włączenie tych elementów do nowego układu o stowarzyszeniu UE-Ukraina. Stały dialog ws. rozwiniętej

- współpracy transgranicznej na styku UE-Ukraina-Białoruś, który przyczyni się do wzrostu bezpieczeństwa wewnętrznego i zewnętrznego, wzrostu wymiany towarów i usług, a także ułatwienia w przepływie siły roboczej (tzw. *mobility partnership*).
5. Wsparcie ekonomiczne dla Ukrainy w ramach *Governance Facilities*, stały monitoring realizacji założeń Planu Działania dla Ukrainy i alokacji środków pochodzących z unijnych transferów pomocowych. Wsparcie dla sektora MSP, wspieranie rządu ukraińskiego w walce z problemami wewnętrznymi: korupcją na szczeblu urzędniczym, inflacją, bezrobociem, niskim standardem życia obywateli.
  6. Regularny dialog UE-Ukraina na szczeblu instytucjonalnym: doroczne szczyty, doroczne zebrania Rady Współpracy na szczeblu ministerialnym, komitety i podkomitety współpracy, dwa razy do roku szczyty Ukraina-UE z udziałem prezydenta, Komitet ds. współpracy z udziałem premiera.
  7. Stopniowe dostosowywanie ukraińskiego systemu prawnego do standardów unijnych, co przełoży się na zacieśnienie współpracy społeczno-gospodarczej i w perspektywie długofalowej umożliwi pełną integrację Ukrainy z Unią Europejską.
  3. European Council on Foreign Relations – „Is the EU Supporting Democracy in its Neighbourhood”
  4. Magdalena Leniar – „Członkostwo w UE – szansa czy idee fixe ukraińskiej polityki?”
  5. Małgorzata Sabik – „Polska polityka wschodnia a polityka UE wobec krajów Europy Wschodniej”
  6. Marcin Kaczmarski – „Polska Polityka Wschodnia na tle polityki UE”
  7. Materiały z oficjalnej witryny internetowej Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP
(<http://www.msz.gov.pl/Partnerstwo.Wschodnie,19887.html>)
  8. Polsko-szwedzka propozycja Partnerstwa Wschodniego (non-paper), Maj 2008
  9. Communication from the Commission to the European Parliament nad the Council, „Eastern Partnership”, 3 Grudzień 2008 r.
  10. Radosław Sikorski, Europe’s World, „The EU’s “Eastern Partnership is key to relations with Russia”, Lipiec 2009

Bibliografia:

1. Artur Kacprzak – „Polska w procesie współkształtowania unijnej polityki wschodniej”
2. Council of the EU – „Council Conclusions on Belarus”

Polska a wspólna polityka energetyczna UE.

Stosunki energetyczne z Rosją

Autor: Agata Zaklika

Jednym z zasadniczych punktów stanowiska PO w/s. wspólnej polityki energetycznej Unii Europejskiej, jest zachowanie spójności polskiej polityki energetycznej z polityką Unii Europejskiej i jej celami. Dostosowanie polskiego prawa energetycznego do norm unijnych oraz wdrożenie następujących założeń:

Poprawa efektywności energetycznej rozumiana, jako dążenie do utrzymania zeroenergetycznego wzrostu gospodarczego, zmniejszenie energochłonności polskiej gospodarki do poziomu UE-15, wdrożenie systemu wsparcia w postaci białych certyfikatów, stymulacja rozwoju wysokosprawnej kogeneracji, inwestycje w badania naukowe, oszczędzanie energii, kampanie informacyjne i edukacyjne.

Wzrost bezpieczeństwa dostaw paliw i energii realizowany w oparciu o własne zasoby przede wszystkim węgla kamiennego i brunatnego, gwarantem niezależności produkcji energii elektrycznej oraz ciepła od importowanych surowców. Zaopatrzenie w ropę naftową, paliwa płynne i gaz poprzez dywersyfikację rozumianą, jako różnicowanie technologii produkcji oraz kierunków dostaw (kraje Partnerstwa Wschodniego oraz Zatoki Perskiej), zapasy strategiczne. Wsparcie rozwoju technologii pozwalających na pozyskanie paliw płynnych i gazowych z surowców krajowych.

Dywersyfikacja wytwarzania energii elektrycznej poprzez przygotowanie odpowiedniej infrastruktury prawnej i organizacyjnej umożliwiającej wybudowanie bezpiecznych technologicznie elektrowni jądrowych.

Rozwój wykorzystania Odnawialnych Źródeł Energii (OZE) poprzez dążenie do większego wykorzystania biopaliw II generacji, rozwoju biogazowni rolniczych, farm wiatrowych na lądzie i morzu oraz finansowe wsparcie przyłączania ich do sieci elektroenergetycznych ze środków funduszy ochrony środowiska i funduszy europejskich.

Rozwój konkurencyjnych rynków paliw i energii poprzez realizację programów restrukturyzacji i przekształceń własnościowych w sektorze górnictwa węgla kamiennego, gazowego, naftowego i elektroenergetycznym. Zwiększenie konkurencyjności w sektorze energetycznym, wdrożenie nowej architektury na rynku energii elektrycznej opartej na systemie opłat węzłowych, wprowadzenie przepisów ułatwiających zmianę sprzedawcy i ochrony odbiorców energii elektrycznej.

Ograniczenie oddziaływania energetyki na środowisko poprzez stworzenie systemu zarządzania krajowymi pułapami emisji gazów cieplarnianych i innych substancji oraz wsparcie rozwoju wychwytywania i składowania dwutlenku węgla.

Popieramy działania prowadzące do zmniejszenia uzależnienia Europy od dostaw zewnętrznych energii poprzez dywersyfikację źródeł i tras przesyłowych, stworzenie jednego unijnego rynku nośników energii i rozbudowę wewnętrznej infrastruktury przesyłowej. Zabiegamy o przyjęcie przez Unię Europejską ambitnej polityki bezpie-

czeństwa dostaw surowców energetycznych.

Proponujemy stworzenie wspólnej strategii i polityki energetycznej na poziomie Unii Europejskiej. Tylko solidarna Unia będzie w stanie zapewnić bezpieczeństwo energetyczne swoim obywatelom. Należy dokonać zmian w odpowiednich przepisach unijnych w taki sposób, aby mechanizm „solidarności energetycznej” pomiędzy Państwami członkowskimi był uruchamiany wtedy, gdy zagrożonych byłoby pięćdziesiąt procent dostaw gazu dla jednego państwa, a nie dopiero tak jak dziś, kiedy zagrożonych jest dwadzieścia procent dostaw dla całej Unii. Dodatkowo należy ulepszyć linie międzysystemowe i mechanizmy reakcji w sposób, który pozwoli uniknąć dramatycznych gospodarczo-społecznych skutków kryzysów w dostawach gazu czy awarii o zasięgu europejskim.

Uważamy, że w sytuacji dużego uzależnienia infrastrukturalnego od dostaw gazu, ropy naftowej ze Wschodu, należy połączyć bezpieczeństwo energetyczne Polski z aktywną polityką zagraniczną wobec Rosji, w celu przeciwdziałania marginalizacji Polski na energetycznej mapie Europy. Chcemy zawarcia nowego, zgodnego z naszymi interesami, Porozumienia o Partnerstwie i Współpracy pomiędzy Unią Europejską i Rosją. Unia Europejska powinna mieć wspólną strategię w stosunkach ze swoim wschodnim sąsiadem, tak jak ma ją wobec wielu innych państw na świecie. Powszechnie uważa się, że Europa potrzebuje Rosji i to prawda. My uważamy, że Rosja jeszcze bardziej potrzebuje Europy.

Stoimy na stanowisku, że budowa Strategicznego Partnerstwa między Europą a Rosją powinna odbywać się przy aktywnym współdziałaniu Polski. Należy prowadzić dia-

log polsko-rosyjski, w sposób pragmatyczny: nie ustępując w sprawach zasadniczych, szukając kompromisu, kiedy po drugiej stronie dostrzegamy oznaki dobrej woli.

Mając powyższe na uwadze jesteśmy przekonani o tym, że budowa gazociągu Północny Potok na dnie Bałtyku w wodach terytorialnych Rosji, Niemiec, Danii, Szwecji i Finlandii jest niekorzystna z uwagi na możliwość pomniejszenia znaczenia i wagi Polski, jako państwa tranzytowego. Uważamy, że projekty budowania bezpieczeństwa energetycznego jednych państw nie powinny odbywać się kosztem innych. Potwierdzamy, zatem naszą ofertę możliwości dostarczania gazu z Rosji konsumentom w Europie Zachodniej najtańszym możliwym sposobem, tj. poprzez budowę drugiej nitki rurociągu jamalskiego.

Bibliografia:

1. Komitet Integracji Europejskiej – „Omówienie stanowisk negocjacyjnych Polski”, RP- UE Monitor Integracji Europejskiej.
2. Wojciech Kwinta – „Bezpieczne dostawy surowców energetycznych. Sprawa priorytetowa”, Energia Gigawat, marzec 2007.
3. Ministerstwo Gospodarki – „Polityka energetyczna Polski do 2030 roku”, Projekt z dnia 30.10.2009, wersja nr 8.
4. Ministerstwo Gospodarki – „Prognoza zapotrzebowania na paliwa i energię do 2030 roku”, Projekt z dnia 23.10.2009, wersja nr 4.
5. Ministerstwo Gospodarki – „Program działań wykonawczych na lata 2009 - 2012”, Projekt z dnia 23.10.2009, wersja nr 8.
6. Ministerstwo Gospodarki – „Ocena realizacji polityki energetycznej od

- 2005 roku”, Projekt z dnia 23.10.2009, wersja nr 5.
7. Ministerstwo Gospodarki – „Raport z wyników konsultacji społecznych projektu polityki energetycznej polski do 2030 roku”, Dokument z dnia 23.10.2009.
  8. Proeco CDM Sp. z o.o. – Prognoza oddziaływania na środowisko dokumentu „Polityka energetyczna Polski do 2030 roku”, Warszawa, maj-czerwiec 2009, Raport 2.
  9. Stanowisko Izby Gospodarczej Gazownictwa przesłane do Ministerstwa Gospodarki do dokumentu „Polityka energetyczna Polski do 2030 roku”, www.igg.pl.
  10. Najwyższa Izba Kontroli – „Informacja o wynikach kontroli restrukturyzacji elektroenergetyki oraz bezpieczeństwa sieci energetycznych”, Warszawa, sierpień 2009
  11. „Nasz wpływ na debatę europejską. Bilans pięciu lat EPL-ED w Parlamencie Europejskim”, www.epl-ed.pl.
  12. „Priorytety Frakcji Europejskiej Partii Ludowej (Chrześcijańscy Demokraci) i Europejskich Demokratów na okres kadencji 2004 -2009 – Wkład ideowy w kształtowanie polityki”, www.epp-ed.org.
  13. „Dziesięć priorytetów Grupy EPL na lata 2009-2014 – Obywatele w sercu Europy”, www.eppgroup.eu.
  14. Protokół z 6 kadencji Sejmu RP, 33 posiedzenia, 3 dnia (09.01.2009) – Poseł Andrzej Czerwiński „Oświadczenie Platformy Obywatelskiej na temat bezpieczeństwa energetycznego i ciągłości dostaw”, www.sejm.gov.pl.
  15. Informacja Ministra Spraw Zagranicznych dotycząca polskiej polityki zagranicznej w 2009 roku, Expose 2009, www.msz.gov.pl.
  16. Polityka energetyczna Polski do 2030 roku, aktualności, www.platforma.org.
  17. Andrzej Celiński – „Sprawozdanie z konferencji Centrum Stosunków

Międzynarodowych: W kierunku Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa Energetycznego Unii Europejskiej – Perspektywa Polski i Niemiec”, 14.12.2007, www.csm.org.pl.

Polska a wspólna polityka energetyczna UE.

Zewnętrzne źródła energii odnawialnej, naturalnej oraz alternatywnej.

Autor: Szymon Siesicki

Szanowne Panie i Panowie

Chciałbym podziękować za możliwość zabrania udziału w dyskusji i poruszyć oraz po omówić zachodzące zmiany w polityce energetycznej.

Naszym zadaniem jest zmniejszenie energochłonności polskiej gospodarki do poziomu starych krajów unijnych oraz 15-procentowy udział odnawialnych źródeł energii (OZE) w zużyciu energii naszego kraju. Również naszym celem jest bezpieczeństwo energetyczne Polski oparte o rodzime zasoby, poprawę konkurencyjności oraz ochrona środowiska przyrodniczego.

W swojej wypowiedzi pragnę skoncentrować się na zwiększeniu udziałów energii odnawialnych, naturalnych w zużyciu energii elektrycznej, na co będziemy kłaść szczególny nacisk.

By sprostać wymogom UE w zwiększeniu udziału odnawialnych źródeł energii odnawialnej (OZE), naturalnej, alternatywnej koniecznością jest zainwestowanie w takie źródła jak:

Energia geotermalna, energia wodna, energia słoneczna, energia wiatru, biomasa oraz Biogaz.

Nasz kraj znajduje się w bardzo dogodnym położeniu do prężniejszego wykorzystania zasobów energii naturalnej, dzięki

swojemu położeniu geograficznym oraz klimacie przy równoczesnym wzroście bezpieczeństwa dostaw energii oraz paliw.

Stosowanie OZE powinno przed wszystkim wzmocnić bezpieczeństwo energetyczne w skali lokalnej i przyczynić się do poprawy w zaopatrzenia w energię na terenach o słabo rozwiniętej infrastrukturze energetycznej oraz ograniczać negatywny wpływ oddziaływania energetyki na środowisko.

W celu zmniejszenia wydzielania CO₂ do atmosfery istotnym staje się inwestowanie w zewnętrzne nowoczesne źródła energii odnawialnej, naturalnej oraz alternatywnej.

Biogazownie rolnicze odpowiedzialne za wytwarzanie energii poprzez spalanie biomasy uważane są za bardziej ekologiczne od paliw kopalnianych - m.in. dzięki wcześniejszemu pochłanianiu dwutlenku węgla przez wykorzystane rośliny.

Natomiast wykorzystanie biogazu pochodzenia "wysypiskowego" wytwarzanego przez związki pochodzenia naturalnego (np. ścieki, odchody zwierzęce itp.) powstaje mniej szkodliwych tlenków azotu niż w przypadku spalania paliw kopalnych. Tak pozyskiwany biogaz idealnie nadaje się do ogrzewania budynków.

Dzięki odwiertom geotermalnym pozyskujemy ciepło, które przetworzyć możemy na energię. To źródło jest niewyczerpane, gdyż woda, która zostaje podgrzana przez ciepło wewnętrzne ziemi ponownie zostaje wtłaczana do źródła do ponownego podgrzania.

Energia geotermalna w Polsce daje bardzo dobre prognozy, ponieważ 80% powierzchni kraju pokrywają trzy prowincje

geotermalne: karpackie, centralno europejskie oraz przedkarpackie.

Rozbudowa morskich farm wiatrowych oraz elektrowni słonecznych jest kolejnym ważnym krokiem w zwiększeniu udziału OZE w zużyciu energii kraju.

Energia słoneczna jest bardzo cenionym i coraz szerzej wykorzystywanym źródłem energii w wielu krajach na całym świecie. Stosowanie takich zastosowań jest szczególnie wskazane w terenach trudnodostępnych, bądź znacznie oddalonych od sieci energetycznych, gdzie utrudnione byłoby uzyskanie energii w tradycyjny sposób. Bardzo istotne jest zainwestowanie w nowoczesne technologie wytwarzania baterii słonecznych, które w bardzo krótkim okresie czasu się zwrócą (tylko 2 lata!).

Poprzez zwiększenie udziału OZE w zużyciu energii w Polsce zapewnimy większe bezpieczeństwo oraz poprawę dostaw energii.

Kolejnym ważnym aspektem jest poprawienie konkurencyjności oraz bezpieczeństwa w dostawach energii. Za bezpieczeństwo energetyczne odpowiedzialne są: administracja rządowa, samorządowa administracja wojewódzka i gminna oraz operatorzy systemów sieciowych (przesyłowych i dystrybucyjnych).

Bezpieczeństwo energetyczne naszego kraju będziemy opierać o własne rodzime zasoby głównie bazując na węglu kamiennym oraz brunatnym, co przyczyni się do uniezależnienia od importowanych surowców. Będziemy eksploatować nowe złoża. Istotne stanie się zaopatrywanie w surowce nie tylko za pomocą różnych kierunków dostaw, których nastąpi większa dywersyfikacja, ale również za pomocą zróżnicowania technologii ich wytwarzania.

Niezbędny jest rozwój systemów przesyłowych wraz z połączeniami transgranicznymi oraz tworzenie alternatywnych metod i kierunków dostaw importowanych paliw i energii. Wprowadzona zostanie polityka taryfowa, która zachęci do inwestowania w infrastrukturę liniową (przesył oraz dystrybucja). Zbudowany zostanie terminal do odbioru gazu skroplonego (LNG).

Skarb Państwa utrzyma większościowy pakiet akcji w PGE Polska Grupa Energetyczna SA oraz kontrolny w spółce Turon Polska Energia SA.

Planujemy nałożyć obowiązek na operatorów opracowania planów rozwoju oraz lokalizacji nowych mocy wytwórczych oraz kosztorysów ich przyłączenia.

Również zostaną poczynione kroki na rozwój połączeń transgranicznych.

By zapewnić większą konkurencyjność na rynku energii planujemy wdrożenie nowej architektury rynku energii elektrycznej, która opierać się będzie na systemie opłat węzłowych oraz wprowadzenie przepisów ułatwiających zmianę sprzedawcy energii elektrycznej i gazu oraz wprowadzenie rynkowych metod kształtowania cen na te produkty. Celem będzie zapewnienie niezakłóconego funkcjonowania rynku, co będzie przeciwdziałać nadmiernemu wzrostowi cen.

Bibliografia:

1. - KRAJOWA AGENCJA POSZANOWANIA ENERGII S.A. "Polityka Energetyczna"
2. www.platformaobywatelska.org
3. Dr inż. Alicja Pultowicz "Energetyka odnawialna a konwencjonalna (Ocena stanu realizacji celów polityki ekologicznej i energetycznej państwa przed rokiem 2007 w świetle rozwoju odnawialnych źródeł energii)"
4. - www.bankier.pl "Energia słoneczna w Polsce - perspektywy"
5. - www.edux.pl "Alternatywne źródła energii"
6. - Adam Szejnfeld "Polityka energetyczna Polski do 2030 r."

Polska a wspólna polityka rol- na UE.

Autor: Łukasz Jedynak

Dopłaty dla rolników

Zdaniem Platformy Obywatelskiej decyzje, na co będą wydane pieniądze powinny paść w regionach. Istnieją bardzo duże różnice pomiędzy miastem a wsią. Spójrzmy chociażby na problem wyższego wykształcenia. W miastach wyższą uczelnię ukończyło 13.7% a na wsi zaledwie 4.3%. Należy minimalizować te różnice i my, jako partia rządząca jesteśmy gotowi podjąć tą walkę za pośrednictwem unijnych dotacji na rozwój wsi, co na pewno wpłynie na zwiększenie wiedzy przyszłych rolników. Dlatego tak jak to zapowiadaliśmy w swojej kampanii wyborczej jesteśmy w trakcie realizacji wielu programów z funduszy unijnych, które mają na celu rozwój młodzieży zamieszkałej na wsiach. Między innymi program biblioteka, który ma na celu modernizację wiejskich bibliotek czy program orlik, który udostępnia dzieciom i młodzieży infrastrukturę sportową.

Zarówno nasza partia jak i Unia Europejska jest pozytywnie nastawiona na młodych rolników. Chcemy, aby większa część młodzieży zamieszkująca obszary wiejskie wiązała przyszłość z polską wsią. Dzięki tej koncepcji unia proponuje jednorazowe dotacje na ułatwienie startu młodym rolnikom. Mogą oni uzyskać nawet do 50 tyś. Zł.

Kolejną bardzo ważną z metod wspierania rolników przez unie są dopłaty bezpośrednie do produkcji określonych ga-

tunków roślin i zwierząt. W produkcji roślinnej dopłaty obejmują wszystkie zboża, rośliny oleiste, rośliny wysokobiałkowe oraz kopie na włókna.

Od 2002 dopłaty te wynoszą 63 euro od 1 tony plonu referencyjnego (średnie regionalne plony z pięciu lat) zbóż i roślin oleistych w danym państwie członkowskim lub w jego częściach. Polska w swoim stanowisku negocjacyjnym przyjęła plon referencyjny 3,6 t/ha

Raz na kilka lat ustalane są ceny interwencyjnego skupu zbóż od sezonu 2002/2003 cena ta wynosi 101,31 euro za tonę zboża konsumpcyjnego.

Od pewnego czasu możemy zauważyć małą zmianę w kierunku rozwojowym Wspólnej Polityki Rolnej jeżeli chodzi o dopłaty bezpośrednie. Obserwujemy oddzielenie płatności bezpośrednich od wielkości produkcji rolnej. Kolejną zmianą tej, że polityki jest zmniejszenie kwot bezpośrednich dla największych gospodarstw z przeznaczeniem wygospodarowanych środków finansowych na wzmocnienie działań na rzecz wsi, więc dlatego Platforma jest za jednolitym systemem płatności obszarowej gdyż możliwość pełnego wykorzystania wynegocjowanych kwot płatności bezpośrednich będzie miała trwały charakter. Dążymy również do zwiększenia wysokości dopłat bezpośrednich do poziomu płatności w starych krajach członkowskich.

My, jako politycy Platformy chcemy wspierać rozwój obszarów wiejskich, jako pewną całość. Dotacje muszą służyć stałemu rozwojowi a nie absorpcji bez zmian. Obecnie na wsiach jest 4,4 mln. gospodarstw domowych, z czego 49% stanowią gospodarstwa domowe użytkujące gospodarstwa rolne a pozostałe 51% gospodarstwa bez-

rolne. W tym zakresie ma miejsce historyczna tendencja spadku liczby i udziału gospodarstw domowych (rodzin) użytkujących gospodarstwo rolne. My staramy się zmienić tę tendencję przez wykorzystanie funduszy unijnych. Jednym z głównych programów, który wspiera tę koncepcję jest Program Rozwoju Obszarów Wiejskich, który pozwala na kierowanie pieniędzy z Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności czy Funduszu Regionalnego na obszary wiejskie. Dotacje kierowane będą na wspieranie mikroprzedsiębiorstw oraz działalności pozarolnej, które mają coraz większy wpływ na dochody rolników. Również z tych funduszy pieniądze będą przeznaczone na edukację ludności z obszarów wiejskich.

Jednym z bardzo ważnych programów, który ma na celu zachowanie dziedzictwa przyrodniczego Europy jest Natura 2000 dotacje mają wpływ na ochronę środowiska i na rozwój turystyki. Jego realizacja będzie możliwa przez właściwe wykorzystanie Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich. Aby promować ten program informujemy rolników, że ograniczenie produkcji na terenach objętych ochroną będą rekompensowane z funduszu PROW. Polska dokończyła już wyznaczanie obszarów Natura 2000 do zakończenia proces została akceptacja Komisji Europejskiej.

Na konferencji podsumowującej 2 lata naszych rządów minister Rozwoju Regionalnego Elżbieta Bieńkowska mówiła, że Polska jest liderem w pozyskiwaniu funduszy z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Funduszu Spójności

W latach 2007-2013 Polska ma do wydania 67 mln. euro, z czego wykorzystaliśmy tylko 22%. Pozyskiwanie Funduszy jest prostsze gdyż szybko odrobiliśmy zaległości a także uprościliśmy procedury.

Limity produkcyjne

Limitowanie występuje w wielu dziedzinach produkcji rolnej Unii Europejskiej. Kwotowanie produkcji (mleko, buraki cukrowe) pozwala na stabilizację cen na rynku wewnętrznym unii, zapobiegają powstawaniu nadwyżek.

Nasza partia jest przeciwko znoszeniu limitów, lecz stanowisko unii w tej sprawie jest całkiem inne gdyż, na mocy uzgodnionej przez ministrów rolnictwa UE reformy Wspólnej Polityki Rolnej zakłada ona stopniową likwidację limitów produkcji, a w 2015 miały by one zniknąć całkowicie.

Naszym zdaniem jednym z istotnych limitów, jakie zostały nałożone przez unie to kwoty mleczne. Oddziałują korzystnie na polski rynek i od 2006 możemy zaobserwować wzrost przychodów z tego tytułu, ale sytuacja rolników może być inna, jeżeli Komisja Europejska nie zmieni swojej polityki rolnej.

My, jako partia rządząca zrobimy wszystko, co w naszej mocy aby utrzymać kwoty mleczne. Komisja Europejska zamierza co rok podnosić limity produkcyjne mleka w krajach członkowskich o 1 procent oznacza to, że co rok rolnicy mogliby sprzedawać coraz więcej i tak do 2015 nie obowiązywałyby żadne limity, ale my na to się nie zgodzimy, bo nie wpłynęłoby to korzystnie na polską gospodarkę.

Komisja Europejska nie podjęła jeszcze ostatecznych decyzji co do zniesienia limitów, zrobi to po otrzymaniu raportu w 2012 roku i wtedy ostatecznie zadecyduje o losach kwotowania.

Podsumowując chcieliśmy podkreślić znaczenie dopłat jak i limitów produkcyjnych na rozwój polskiego rolnictwa. Dzięki dotacją polska wieś się rozwija a dzięki korzystnym limitom polskie produkty są widoczne na rynkach państw członkowskich. Nasz rynek produkcyjny musi być zorientowany na państwa Unii i tam szukać największego zbytu swoich towarów. My, jako partia rządząca jesteśmy odpowiedzialni za ten proces i stale robimy wszystko, aby go ułatwić.

Polska a wspólna polityka rol- na UE.

Perspektywy Wspólnej Polityki Rolnej UE po 2013r.

Autor: Michał Jankowski

Traktat Rzymski z 1957 roku stanowił zbiór pierwotnych zasad Wspólnej Polityki Rolnej. Był on tworzony w okolicznościach światowego niedoboru żywności, wysokiego udziału rolnictwa w zatrudnieniu oraz niskich dochodów rolników. Głównym celem ówczesnej WPR było zagwarantowanie producentom rolnym dochody zbliżone do dochodów uzyskiwanych z działalności pozarolniczej.

Do dzisiaj jednak ten cel nie jest osiągnięty, ponieważ rolnicy nie otrzymują odpowiedniej ceny za swoje produkty, spowalniając przy tym tempo rozwoju wsi. Wobec takiej sytuacji Platforma Obywatelska stoi na stanowisku, że niezbędna jest reforma Wspólnej Polityki Rolnej. Nie możliwa jest sytuacja, w której owa polityka pochłania największą część budżetu unijnego nie zaspokajając potrzeb rynku rolnego.

Zdaniem naszej partii, aby usprawnić politykę rolną Unii Europejskiej należy dążyć do jej uproszczenia (musimy bowiem pamiętać, że ok. 40 % środków finansowych kierowanych na realizację WPR jest przeznaczane na jej zarządzanie). Jest to możliwe m.in. poprzez racjonalizację kosztów administracji, uproszczenie procedur aplikacyjnych (ograniczając przy tym koszty wdrożeniowe zarówno państw członkowskich jak i beneficjentów).

Mając na uwadze powiększenie zakresu celów Wspólnej Polityki Rolnej o nowe wyzwania (ochrona środowiska, podnoszenie jakości produkcji, bezpieczeństwo żywnościowe) podkreślamy konieczność odpowiedniego poziomu finansowania wspólnotowej tej polityki po 2013r. (minimum na obecnym poziomie), który stanie się gwarancją realizacji tych zadań.

Biorąc pod uwagę otwieranie się rynku wspólnotowego na konkurencję zewnętrzną należy zachować i udoskonalić dotychczasowe i co najważniejsze skuteczne instrumenty interwencji rynkowej, która zapewnia bezpieczeństwo żywnościowe UE. Mechanizmy te, bowiem są szczególnie ważne dla średnich i mniejszych gospodarstw, które mają ograniczone możliwości finansowe radzenia sobie z sytuacjami kryzysowymi.

Platforma Obywatelska opowiada się za wprowadzeniem nowoczesnych instrumentów zarządzania ryzykiem i kryzysami w rolnictwie, które wraz z interwencją rynkową będą tworzyć spójny system natychmiastowego eliminowania zagrożeń w zakresie prawidłowego funkcjonowania rynku rolnego UE.

Ważnym elementem efektywności tej polityki jest również zachowanie wspólnotowego charakteru zwłaszcza w wymiarze finansowym, zapewniając równe warunki konkurencji na jednolitym rynku UE. Nasza partia stoi na stanowisku, iż system płatności bezpośrednich, który jest gwarantem stabilności ekonomicznej i zrównoważonego rozwoju rolnictwa wspólnotowego wymaga szybkiej zmiany polegającej na dalszym ujednoczeniu formy stosowania w całej Unii Europejskiej. Konieczne wydaje się odejście od systemu, w którym wysokość płatności i pułapy krajowe odzwierciedlają

historyczne poziomy i intensywność produkcji w poszczególnych państwach członkowskich sprzed kilkunastu lat. Nowe rozwiązania płatności powinny być związane z powierzchnią użytków rolnych, uwzględniać realizację coraz większych wymogów w zakresie ochrony środowiska i dodatkowe wsparcie finansowe dla obszarów o niekorzystnych warunkach gospodarowania. Uważamy, że system polegający na jednolitej stawce powierzchniowej w całej UE lepiej służyłby realizowaniu obecnych i przyszłych celów WPR.

Według Platformy Obywatelskiej priorytetem Wspólnej Polityki Rolnej jest wyrównanie poziomu cywilizacyjnego pomiędzy obszarami wiejskimi a miejskimi oraz ograniczenie różnic pomiędzy regionami UE. Opowiadamy się za wprowadzeniem silnej roli polityki rozwoju obszarów wiejskich po 2013 roku. Instrumenty stosowane w tej polityce odgrywają coraz większą rolę w realizacji nowych wyzwań WPR (energia odnawialna, zmiany klimatyczne), które wymagają zaangażowania rolnictwa europejskiego i obszarów wiejskich. Kompleksowe wsparcie jakie oferuje PROW jest bardzo istotnym elementem wsparcia publicznego, które powinno być kontynuowane w celu osiągnięcia trwałego rozwoju przyczyniając się do wzrostu konkurencyjności sektora rolnego. Podejmowanie działań związanych z nowoczesnymi technologiami dostępu do informacji i komunikacji ukazuje atrakcyjność obszarów wiejskich oraz zmniejszy różnice do obszarów miejskich.

Chcemy wyraźnie podkreślić, że celem Platformy Obywatelskiej nie jest likwidacja Wspólnej Polityki rolnej. Z całą pewnością nie leży to w interesie Polski. Naszym zdaniem dzięki objęciu polskiego rolnictwa szeregiem działań finansowanych przez UE uwierzyliśmy, że uda nam się zmodernizo-

wać polską wieś i zmniejszyć dystans cywilizacyjny pomiędzy miastem a wsią. Nasz optymizm ma odzwierciedlenie w faktach. Na rozszerzeniu Unii polscy rolnicy skorzystali bardziej niż rolnicy naszych sąsiadów. Najlepiej też potrafią korzystać z pieniędzy z unijnej pomocy. Od nas zależy, czy właściwie wykorzystamy środki pochodzące z UE, a także czy nie zmarnotrawimy olbrzymich możliwości tkwiących w polskim sektorze rolnym.

Bibliografia:

1. www.platformaobywatelska.org
2. „Wspólna polityka rolna – Przegląd założeń i postulowane kierunki zmian przez Zespół Platformy Obywatelskiej ds. Rozwoju obszarów wiejskich.”

Rozmowa z Eurodeputowanym PO Rafałem Trzaskowskim

Witam. Na początek wypada zadać pytanie dotyczące Traktatu Lizbońskiego, który wszedł 1 grudnia w życie – co on zmienia w funkcjonowaniu Unii Europejskiej?

Jest to jeden z kolejnych traktatów, które reformują Unię. Traktat nie wprowadza niesłuchanej rewolucji. Niemniej jednak wprowadza kilka ważnych zmian. Podstawową zmianą jest wzmocnienie Parlamentu Europejskiego. Procedura współdecydowania parlamentu obejmie wszystkie dziedziny, którymi się zajmuje Unia. Do tej pory w niektórych obszarach Parlament Europejski współdecydował, a w innych tylko był konsultowany, m.in. w rolnictwie, w części polityki socjalnej. Teraz właściwie dla każdej dyrektywy czy rozporządzenia na to, żeby stała się ona prawem, będzie musiała być zgoda Parlamentu. Jest to wzmocnienie niebywałe zwłaszcza w tych obszarach gdzie Parlament miał dosyć znikome kompetencje. Kolejna rzecz to jest kwestia budżetu, gdzie parlament uzyskuje status i uprawnienia równe państwom członkowskim. I ostatnia rzecz dotycząca PE, po raz pierwszy parlament będzie uczestniczył w nadzorze nad implementacją unijnego prawa, czyli nie tylko stanowienia, ale też wdrażania. Do tej pory robiła to Komisja pod nadzorem państw członkowskich. Druga szalenie istotna zmiana wynikająca z Traktatu Lizbońskiego to wzmocnienie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa w ten sposób, że będziemy mieli szefa unijnej dyplomacji - Catherine Ashton, która będzie reprezentowana zarówno w Radzie Europejskiej jak i w Komisji Europejskiej, bo ona będzie tak naprawdę w obu tych instytucjach funkcjonować. Będzie

nadzorować wszystkie spotkania ministrów spraw zagranicznych państw członkowskich. Do tej pory było tak, że był rozdźwięk pomiędzy tą częścią międzyrządową polityki zagranicznej, gdzie były podejmowane decyzja polityczne a, tym co robiła Komisja. W tej chwili po raz pierwszy będzie to robiła jedna osoba. I to oznacza, że jest zgoda Unii, bo tam gdzie się państwa członkowskie nie mogą dogadać decyzje są podejmowane jednomyślnie, tam gdzie będzie zgoda państw członkowskich to będzie można w sposób bardziej aktywny i efektywny zaprezentować Unię na arenie międzynarodowej.

Jeżeli już mówimy o polityce zagranicznej to spytam o Partnerstwo Wschodnie. Chodzi mi zwłaszcza o naszych sąsiadów - Białoruś i Ukrainę. Jakie tutaj są główne wyzwania i założenia?

Głównym pozytywnym wynikającym z Partnerstwa jest to, że nadano polityce sąsiedztwa z krajami Wschodu nowej dynamiki. Polska i Szwecja pokazały, że jest w stanie zwrócić uwagę, że warto to robić w sposób bardziej ambitny, a poza tym, że to powinien być jeden z priorytetów, no i przekuły ten swój priorytet na priorytet całej Unii. Co ważne udało się ten priorytet obronić i obronić na to dodatkowe pieniądze. Zaleta Partnerstwa Wschodniego jest taka że Unia, a zwłaszcza jej instytucje działają tak, że jak już maszynę się puści w ruch to potem to funkcjonuje. Sukcesem jest w związku z tym to że stało się to unijną inicjatywą, że tam są konkrety za którymi idzie właśnie działalność Komisji. Natomiast problem polega na tym, że nasi sąsiedzi, np. Ukraińcy sami sobie trochę w strzelają w stopę. Ciągła niestabilność, nieobliczalność, powoduje że jest mało zapалу po stronie unijnej, żeby przyspieszać realizację Partner-

stwa. Reasumując dobrze się stało, że to Partnerstwo jest, machina powoli działa, natomiast w tej chwili wśród państw członkowskich nie ma za bardzo ambicji do tego, żeby przyspieszać. Zwłaszcza, że kryzys finansowy doprowadził do tego, że niechętnie państwa członkowskie zajmują się tym co poza Unią, co doprowadza do spowolnienia procesu przyjmowania nowych członków, jak i procesu właśnie zbliżania państw sąsiedztwa do Unii.

Czy wybory na Ukrainie w styczniu mogą coś zmienić w relacjach tego kraju z UE?

Wybór konkretnej opcji jest na pewno lepszy niż bezkrólewie, natomiast te wojny podjazdowe trwają tak długo, że zniechęca to Unię Europejską do „politycznego inwestowania” na Ukrainie, a Ukraina tego potrzebuje. Rodzi się natomiast pytanie, czy potem, jeżeli będzie wybrana na przykład Julia Tymoszenko, rzeczywiście będziemy mieli większą stabilność na Ukrainie? Miejmy nadzieję, że zdecydowany wybór jednej lub drugiej opcji, oczywiście z naszego punktu widzenia lepiej żeby była to Julia Tymoszenko, zapewniłby stabilność, a to rzeczywiście może ożywić partnerstwo, bo w tej chwili to wysiłki Unii napędzane przez Polskę trafiają trochę w próżnię.

A jak wygląda sprawa z Białorusią, czy tam faktycznie jest jakaś szansa na współpracę w ramach PW?

Wykonanych zostało parę ruchów w stronę Aleksandra Łukaszenki, naszego „ulubionego dyktatora”. Trochę na zasadzie „dawania marchewki” – jeżeli on będzie z nami współpracował, jeżeli wypuści opozycjonistów to my zniesiemy być może niektóre sankcje. Natomiast no on nie do końca z tej oferty skorzystał. Bawi się z Unią trochę

w kotka i myszkę. Mieliśmy takie że będziemy rozmawiać, z wami z rządem, jeżeli oni pozwolą nam równolegle rozmawiać i pomagać opozycji. Chcieliśmy dwutorowo prowadzić politykę względem Białorusi. Między innymi niedawno w Parlamencie Europejskim z naszej inicjatywy zainaugurowana została działalność Euronest czyli forum parlamentarnego, w którym z jednej strony są przedstawiciele Parlamentu, a z drugiej przedstawiciele parlamentów sześciu krajów Partnerstwa Wschodniego. I właśnie tam zgodziliśmy się, właściwie trochę wbrew swoim zasadom, na podzielenie reprezentacji białoruskiej, tak że w części będą to przedstawiciele reżimowego parlamentu, a w połowie opozycja. To był gest wykonany w kierunku Łukaszenki, bo wcześniej chcieliśmy zaprosić tylko opozycjonistów. Ale Łukaszenka nie chce teraz na takie rozwiązanie zgodzić, on chce żeby w stu procentach byli to przedstawiciele reżimowego parlamentu. Ten przykład pokazuje, że musi być gotowość obydwu stron, żeby prowadzić konstruktywny dialog.

Jak Wschód to i energetyka. Z jednej strony złoża węgla mogą się nam w perspektywie kilkudziesięciu lat wyczerpać. Z drugiej dużo mówi się o energii odnawialnej. alternatywną, jak to się mówi ładnie geotermię, biomasę, wodne, wiatrowe elektrownie, czy widzisz tutaj jakieś, czy Polska ma szansę żeby się na to przestawić?

Na pewno nie ma szans, żeby się w stu procentach przestawić. Wszyscy specjaliści są zgodni, że trzeba działać na kilku frontach. Z jednej strony mamy węgiel, ale w związku z wygórowanymi standardami a propos emisji gazów, które planuje Unia będzie to bardzo drogi i coraz droższy surowiec. W związku z tym równolegle trzeba

szukać sposobów technologicznych na tak zwane czyste technologie węglowe, czyli inwestować w to żeby ten CO² składować gdzieś pod ziemią, takie technologie są tylko trzeba nad tym pracować i inwestować. Druga rzecz, na pewno nowe źródła energii, tzw. odnawialne – póki co jako uzupełnienie. Trzecia sprawa, najważniejsza, to jest dywersyfikacja dostaw gazu, żeby nie być uzależnionym od Rosji. Gazociąg Nabucco z Morza Kaspijskiego przez Turcję może być alternatywą. Trzeba inwestować w gazoport, żeby móc transportować np. skroplony gaz. I czwarta rzecz, to należy rozważyć czy to wszystko wystarczy, czy trzeba jednak myśleć o energii nuklearnej. Moim zdaniem żaden z tych czterech kierunków samodzielnie nie wystarczy. Tylko mix wszystkich rozwiązań, albo przynajmniej trzech może spowodować, że mapa energetyczna będzie wyglądała tak, że będzie w stanie sprostać naszym potrzebom.

A propos elektrowni atomowych – jak przekonać do nich Polaków? Pomysł budowy elektrowni w naszym kraju upadł kiedyś właśnie dlatego, że Polacy nie zostali do niego przekonani.

Dobre pytanie. Przede wszystkim trzeba uświadomić ludziom, że nie będą to elektrownie na wzór sowieckich, tylko, np. na wzór choćby francuskich, które są najbezpieczniejsze na świecie. Można, a nawet trzeba współpracować w tym zakresie z Francuzami. Są to technologie bezpieczne i najczystsze dla środowiska. Na pewno trzeba przeanalizować pozostałe opcje zapewnienia sobie źródeł energii, a jeżeli się okaże że są one niewystarczające, to potrzebna będzie wola polityczna żeby taki projekt wprowadzić w życie i przekonywać wcześniej ludzi, że warto.

Energetyka to dla Polski bardzo strategiczna sprawa. Ostatnio dużo się mówi o solidarności energetycznej. Co zrobić, żeby w tej kwestii Polska nie musiała obawiać się Rosji?

Traktat Lizboński rzeczywiście ma klauzule, które mówią o solidarności jeżeli chodzi o energie. Daje podstawy do tego, żeby w ogóle Unia miała w przyszłości wspólną politykę energetyczną, bo w tej chwili jest tylko koordynacja, ale każdy tak naprawdę działa na własną rękę. W związku z tym jest docelowo możliwość, że będziemy mieli wspólną politykę energetyczną, ale to nie jest tak, że Traktat nam to ułatwi sam. To jest tylko otwarcie furtki, ale musi być wola polityczna, żeby to wcielić w życie i od tego trzeba zacząć. Równolegle Komisja Europejska zaproponowała, i my pracujemy teraz w Parlamencie nad tym, nowe rozporządzenie o bezpieczeństwie energetycznym, gdzie właśnie mówi się o solidarności, o tym, żeby w razie czego stworzyć takie mechanizmy, że jeżeli jeden kraj ma problemy, to inne przychodzą mu z pomocą. Bilateralnych porozumień nie powstrzymamy, dlatego że po prostu państwa członkowskie różnie postrzegają kwestie dywersyfikacji i np. Niemcy twierdzą że w ich interesie jest to, żeby mieć gazociąg północny, Włosi twierdzą że podoba im się South Stream czyli coś co jest konkurencją do Nabucco. Problem polega na tym, żeby równolegle, jeżeli nie uda nam się zablokować tych pomysłów, które nie są dobre dla całej Unii, tylko dla niektórych ich członków, żeby równolegle wypracować takie mechanizmy, żeby w razie potrzeby móc sobie pomagać. Na przykład jeżeli pójdzie już rura po dnie Bałtyku do Niemiec nas omijając, to w momencie kiedy Rosjanie zakręcają nam kurek – Niemcy będą mogli nam swój gaz pompować z powrotem. Tak więc generalnie to

rozporządzenie o bezpieczeństwie energetycznym zmierza w tym kierunku, żeby wprowadzić dodatkowe mechanizmy, dodatkowe zbiorniki, dodatkowe procedury prześwietlania umów bilateralnych pod tym kątem czy one są zgodne z prawem unijnym, z prawem konkurencji itp. I to jest metoda, bo będziemy mieli takie mechanizmy, że jeżeli ktoś nam będzie chciał zrobić krzywdę, to inne państwa przyjdą nam z pomocą. Oczywiście docelowo trzeba budować wspólną politykę energetyczną, żebyśmy wszystkie decyzje w tym strategicznym obszarze podejmowali razem. Tak jak w tej chwili polityka handlowa unijna jest jedna i to jest wyłączna kompetencja Unii Europejskiej. Nie ma możliwości, że Niemcy podpiszą swoją umowę z Urugwajem, a my swoją, tylko Unia negocjuje takie umowy. I chodzi o to, żeby w przyszłości było podobnie z umowami dotyczącymi energii.

Jak już jesteśmy przy planach wspólnej polityki energetycznej to zapytam o inną wspólną politykę – rolną. Dla Polski to jest istotna sprawa. Około 40 procent Polaków mieszka na wsi, z czego połowa z nich żyje z rolnictwa. W jakim kierunku powinna zmierzać wspólna polityka rolna?

Na pewno polityka rolna jest potrzebna, tu wszyscy się zgadzamy. I nie tylko chodzi o Polskę bo mamy tu interes bo mamy duże rolnictwo, ale o to że nie ma zezwolenia w Unii Europejskiej na to, żeby tą politykę rolną realizować tylko i wyłącznie poprzez mechanizmy rynkowe. Nie chcemy mieć rolnictwa na wzór amerykański, tylko chcemy mieć różnorodność, z dwustoma gatunkami sera we Francji między innymi. Tak więc ta polityka jest konieczna i zwłaszcza dla nas, jako, że mamy duży sektor rolny, dużo subwencji itd. Natomiast tę polity-

kę trzeba reformować. Jest miejsce na jej reformę, dlatego że my nie doszliśmy jeszcze do pełni dopłat bezpośrednich tych, które otrzymują stare państwa członkowskie. Nawet ograniczając dopłaty starym państwom członkowskim, a my nadal jakby będziemy dostawali te same pieniądze. Poza tym dopłaty powinny być oddzielone od produkcji, żeby ta produkcja była racjonalna. Żeby uniknąć sytuacji w której nieważne czy jest na dany towar popyt produkujemy ile wlezie, żeby dostać jak najwięcej więcej subwencji. Tak więc są przesłanki, czy wręcz konieczność, żeby tę wspólną politykę rolną reformować, żeby ją modyfikować i żeby była ona bardziej elastyczna, żeby pieniądze były mniejsze, ale bardziej racjonalnie wydawane. Krótko mówiąc – racjonalizować. Tak żeby budżet unijny nie wydawał na rolnictwo 40 procent, bo nie ma na to uzasadnienia. Oczywiście dalej będzie to bardzo poważna suma w budżecie i ja myślę, że co do tego jest zgoda. Pytanie oczywiście jak ta reforma ma być głęboka i tutaj już opinie się różnią, bo niektórzy jak Brytyjczycy czy Duńczycy chcieliby żeby ta reforma była dużo, dużo bardziej ambitna. My chcemy żeby była ona była racjonalna i nie wprowadzana z dnia na dzień.

Za półtora roku Polska obejmuje prezydencję w UE – jakie mamy priorytety?

Problem polega na tym, że prezydencja wpisuje się w to, co w danym momencie robi Unia. I tutaj nie ma tak, że siadamy i wymyślamy priorytety. Robimy to co wynika z kalendarza. Oczywiście możemy wymyślić jeden, czy dwa priorytety, które wprowadzamy do kalendarza, ale tak naprawdę najważniejsze jest to co już zaplanowane. I w związku z powyższym, to właśnie my będziemy reformowali budżet i unijną politykę rolną. Bo właśnie na naszą

prezydencję przypada reforma budżetu i to będzie dla nas najtrudniejsze, bo będziemy odpowiedzialni za cały proces negocjacyjny z tym związany. A pamiętajmy, że państwo przewodniczące musi się trochę postawić ponad swoje interesy i brać pod uwagę interes wszystkich i prowadzić negocjacje w duchu niezależności. To będzie bardzo trudne, zwłaszcza w obszarach, w których mamy silne interesy. Poza tym w okresie polskiej prezydencji na pewno będziemy chcieli, żeby Partnerstwo Wschodnie, któremu nadaliśmy dynamikę, było jak najmocniej realizowane. Być może będzie okazja do zrealizowania jakiegoś spektakularnego projektu w tym zakresie. Natomiast trzeba podkreślić, że bardzo dużo w agendzie Unii wynika z tego, co się akurat w danym momencie dzieje. To że Francuzi musieli rozwiązywać problem w Gruzji, to że Słowacy musieli nagle stawić czoła kryzysowi gazowemu, a potem Czesi mieli dokładnie problem, jeżeli chodzi o relacje ukraińsko-rosyjskie to są rzeczy nieprzewidywalne. My również będziemy musieli reagować na to co się zdarzy. Zobaczmy czy na przykład nie będą właśnie finalizowane te wszystkie kwestie związane z kryzysem finansowym, który w tej chwili właśnie obserwujemy. Reasumując na pewno w agendzie naszej prezydencji będzie reforma budżetu i rolna, no na pewno Partnerstwo Wschodnie. Do tego dochodzi jeszcze problem, że implementacja Traktatu Lizbońskiego zmienia trochę sposób sprawowania prezydencji ponieważ w radzie europejskiej już mamy szefa stałego, mamy szefa dyplomacji i dopiero teraz po prezydencji hiszpańskiej, która się zacznie w styczniu będziemy widzieć jak to w praktyce będzie wyglądać. Jaka będzie rola państwa członkowskiego, które ma pełnić rolę przewodnika w tej prezydencji zespołowej w zestawieniu z nowościami traktatu. To się w tej chwili dopiero wyklu-

wa i nagle się okazało, że nie jest kilka znaków zapytania – m.in. jaka ma być rola premiera państwa przewodzącego, w momencie kiedy od 1 grudnia to Herman Van Rompuy jest teraz stałym przewodniczącym Rady Europejskiej.

Ostatnie pytanie trochę bardziej osobiste. Czym Pan zamierza zajmować się w Parlamencie Europejskim w rozpoczętej pół roku temu kadencji?

Jestem wiceszefem Komisji Konstytucyjnej, a do tego jeszcze wicekoordynatorem największej frakcji czyli EPP (European People's Party – Europejska Partia Ludowa) i już w tych dwóch obszarach jest mnóstwo pracy. My jako parlament chcemy aktywnie uczestniczyć w procesie implementacji Traktatu Lizbońskiego. W tej chwili na przykład przygotowujemy przesłuchania komisarzy. Ja jestem odpowiedzialny za przesłuchanie komisarza odpowiedzialnego za kwestie instytucjonalne i całą administrację unijną. Oprócz tego jest mnóstwo kwestii dotyczących kompetencji parlamentu, kompetencji wewnątrz parlamentu, dotyczących dostosowania naszego regulaminu do nowej rzeczywistości po Traktacie Lizbońskim. Ale również na przykład dotyczących nowej procedury wyborczej do Parlamentu Europejskiego, która ma być jedna i ta sama w całej Unii. To są moje priorytety wynikające z funkcji, z zainteresowań i doświadczeń. Natomiast oprócz tego jestem członkiem Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, w której to zajmuję się kilkoma sprawami głównie dotyczącymi liberalizacji usług i funkcjonowania jednolitego rynku. Jestem w delegacji Parlament Europejski – Stany Zjednoczone, gdzie również bardzo wiele się dzieje. Można powiedzieć, że mamy w tej chwili dosyć ostrą intensyfikację dialogu legislacyjnego między Kongre-

sem a nami. Jestem również w Delegacji do Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest, tzn. w tym forum PE, a nasi sąsiedzi z Partnerstwa Wschodniego, więc kwestie polityki wschodniej mam również na uwadze.

Dziękuję bardzo za rozmowę i życzę sukcesów

21 grudnia 2009

Rozmawiał Michał Dąbrowski

Politycy zaproszeni i reprezentujący Klub PO

Politycy:

Europoseł Dr. Rafał Trzaskowski

Od czerwca 2009 roku, Europoseł PO w Parlamencie Europejskim. Wiceprzewodniczący Komisji Spraw Konstytucyjnych, członek Delegacji do spraw stosunków ze Stanami Zjednoczonymi. Działa także w Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, w Delegacji do komisji współpracy parlamentarnej UE-Mołdawia oraz w Delegacji do Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest.

Doradca Przewodniczącego Komisji Spraw Zagranicznych Parlamentu Europejskiego Jacka Saryusz-Wolskiego oraz Delegacji Platformy Obywatelskiej w Parlamencie Europejskim (2004-2009). Wykładowca akademicki w Collegium Civitas w Warszawie (od 2000 roku) oraz w Krajowej Szkole Administracji Publicznej (od 1998 roku), gdzie wyklada przedmioty dotyczące podejmowania decyzji w Unii Europejskiej oraz teorii integracji europejskiej i stosunków międzynarodowych. Analityk w Centrum Europejskim – Natolin, specjalizuje się w problematyce funkcjonowania i reformy instytucji Unii Europejskiej oraz wspólnej polityce zagranicznej i bezpieczeństwa UE.

Komentator polityki europejskiej i zagadnień związanych z Unią Europejską (TVP1, TVP3, TVN, TVN 24, Polsat, Euro news, Radio Program 1, Program 3, Radio Dla Zagranicy, Radio PIN).

W latach 2000-2001 pracował jako doradca Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej w gabinecie szefa UKIE, Jacka Saryusz Wolskiego. Wcześniej (od 1995 roku) był tłumaczem symultanicznym (głównie w SMG/KRC Instytucie Badania Rynku) oraz nauczycielem języka angielskiego.

Eksperti zaproszeni przez Klub PO

Eksperti:

Michał Szczerba - poseł Platformy Obywatelskiej.

Członek sejmowej Komisji Skarbu Państwa oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Członek Delegacji Sejmu RP do Zgromadzenia Parlamentarnego NATO.

Kamil Kłysiński - analityk, Ośrodek Studiów Wschodnich;

Michał Marciniak - Dyrektor Departamentu Rozwoju Obszarów Wiejskich - Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi;

Monika Krzepkowska - Analityk Polityczny, Przedstawicielstwo Komisji Europejskiej w Polsce; (Energetyka)

Paweł Wołowski - Ośrodek Studiów Wschodnich; kierownik działu Ukraina, Białoruś, państwa bałtyckie

Marcin Kaczmarek - Centrum Stosunków Międzynarodowych; (autor załączonego raportu "Polska polityka wschodnia...")

Media i dziennikarze zaproszeni na debatę przez Klub PO.

Telewizja:

- TVP2 Panorama,
- TVP3 Info,
- TVN 24, Fakty, TVN Warszawa,
- Polsat (Wydarzenia),
- Polsat News,

Radiostacje:

- Radio Kampus (możliwy patronat medialny)
- Polskie Radio,
- Radio ESKA,
- Radio Kolor,
- Radio Wawa,
- Radio RdC,

Prasa:

- Gazeta Wyborcza,
- Dziennik/Gazeta Prawna (możliwy patronat medialny),
- Rzeczpospolita,
- Życie Warszawy,
- Superexpress,
- Fakt,
- Echo Miasta,

Skład Klubu PO

Przewodniczący Klubu:

Rafał Surowy
email: uw.rafal.surowy@gmail.com

Członkowie Klubu:

Agata Zaklika
email: uw.agata.zaklika@gmail.com

Michał Dąbrowski
email: uw.michal.dabrowski@gmail.com

Michał Jankowski
email: uw.michal.jankowski@gmail.com

Paweł Pijanowski
email: uw.pawel.pijanowski@gmail.com

Łukasz Jedynak
email: uw.lukasz.jedynak@gmail.com

Szymon Siesicki
email: uw.szymon.siesicki@gmail.com

Informacje o Klubie PO

Kontakt

Strona internetowa:

www.platforma-obywatelska.eu

adres email:

klub@platforma-obywatelska.eu